

Arrest

nr. 71 012 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEKUYPER, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 december 2009, verklaart er zich op 22 december 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 17 juli 2011, aangetekend verstuurd op 27 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Darra Adam Khel, provincie Khyber Pashtunkwa (Pakistan). U zou een soennitische moslim zijn. Uw familie zou een wapenhandel bezitten. U zou verantwoordelijk zijn voor het maken van pistolen. U zou tot de taliban behoren. Vanaf 2008 zou u lid geworden zijn van de “Peace Jirga”. U zou informatie doorgegeven hebben aan de “Peace Jirga” als de taliban van plan waren om mensen te vermoorden. In

2008 was u aanwezig op een bijeenkomst van deze "Peace Jirga". Er zou een aanslag plaatsgevonden hebben. Daarna zou u op verschillende plaatsen in Pakistan verbleven hebben. Op 19 of 20 december 2009 zou u Pakistan verlaten hebben. Via Islamabad en Abu Dhabi reisde u per vliegtuig naar Frankfurt. Van Frankfurt reisde u met de trein naar België. U diende hier op 22 december 2009 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw eigen Pakistaanse identiteitskaart, uw origineel domiciliëcertificaat, een kopie van een pamflet, schooldocumenten, een nieuwsartikel van internet, een Belgisch medisch attest en een cd-rom."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"U verklaarde een vrees voor vervolging voor de taliban te kennen. U stelde dat uw problemen begonnen na de algemene aanslag op een bijeenkomst van de 'Peace Jirga'. U verklaarde hierbij aanwezig te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS p.15). Echter kon u dit niet staven. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u eerst de aanslag situeerde in 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.3 en p.15). Vervolgens stelde u dat het 2008 was (zie gehoorverslag CGVS p.15). U kon de maand niet aangeven, enkel dat het plaats vond op de 11de (zie gehoorverslag CGVS p.15). Wat hier ook van zij, ter ondersteuning bracht u een nieuwsartikel aan over de aanslag. De datum van het artikel wordt duidelijk aangegeven, namelijk maandag 3 maart 2008 (zie document). Deze datum wordt bevestigd in informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het dossier. Het is dan ook opmerkelijk dat u de datum van de aanslag niet kan aangeven. Ten tweede bracht u eveneens een cd-rom aan met een nieuwsbericht over de aanslag. Hier moet opgemerkt worden dat u stelde dat enkel 'Faheem' werd vermeld en niet uw volledige naam. Er kan dus niet worden aangetoond dat dit werkelijk uw naam of uw persoon betreft die vermeld werd. Ten derde gaf u aan dat er een pamflet in uw regio werd verspreid met uw naam. Ook hier staat volgens u enkel 'Faheem' vermeld (zie gehoorverslag CGVS p.15). Er kan dus niet worden aangetoond dat dit werkelijk uw naam of persoon betreft die vermeld werd in het pamflet. Bovendien is het weinig aannemelijk dat indien de taliban u viseren, men enkel uw voornaam zou vermelden en niet uw volledige naam. Bovenstaande vaststellingen breken reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen af. Ten vierde legde u ook geen enkel document neer dat uw opname in het ziekenhuis in die periode staat. Verder verklaarde u dat u onderdook op verschillende plaatsen in Karachi, Rawalpindi en Kohat. In Karachi en Rawalpindi zouden personen naar u gevraagd hebben. U vertrok echter op tijd omdat u gewaarschuwd werd (zie gehoorverslag CGVS p.17). Hierbij moet opgemerkt worden dat u niet kon aangeven wanneer u verhuisde naar andere plaatsen in Pakistan. U hebt dit ook niet aangegeven bij de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.18). U verklaarde dat u uw zus bezocht in Kohat. Er zou een raketaanval plaatsgevonden hebben waarbij uw neef gewond raakte. Hij zou dit incident aangegeven hebben (zie gehoorverslag CGVS p.17). Hiervan legde u geen documenten voor. Bovendien hebt u slechts een vermoeden dat de taliban hier achter zaten (zie gehoorverslag CGVS p.17). U stelde verder dat u naar Peshawar ging om de smokkelaar te ontmoeten. Dit is opmerkelijk gezien u zelf stelde dat in Peshawar veel taliban aanwezig zijn (zie gehoorverslag CGVS p.18). U wist uw vrees voor de taliban dan ook niet aannemelijk te maken. Vervolgens kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U wist enkel de naam en dat het uw foto was in het door u gebruikte valse paspoort voor uw reis naar Europa. U kende de geboortegegevens niet (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kon ook niet aangeven of het valse paspoort een visum bevatte (zie gehoorverslag CGVS p.11). Gezien de huidige strenge en individuele grenscontroles op de internationale luchthavens, is het niet geloofwaardig dat u deze reisweg aflegde zonder op de hoogte te zijn van deze gegevens betreffende uw vals paspoort. Daarenboven verklaarde u dat u uw eigen identiteitskaart gedurende de reis bij u had (zie gehoorverslag CGVS p.11). U nam dus een aanzienlijk risico indien u betrappt werd met uw eigen identiteitskaart en een vals paspoort bij een controle. Voorts erkent het CGVS dat uw thuisregio, het noordwesten van Pakistan, getroffen is door de openlijke strijd tussen taliban en de Pakistaanse autoriteiten. Dit conflict is echter zeer regionaal. Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat deze strijd niet overal in Pakistan wordt gevoerd. Om deze lokale problematiek te ontwijken zouden u en uw familie zich dan ook elders in Pakistan kunnen vestigen. De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart, studiedocumenten en domiciliëring kunnen zondermeer aanvaard worden. Het Belgische medisch attest stelt dat u bepaalde verwondingen hebt, maar er kan niet worden aangetoond waar of wanneer u deze verwondingen hebt opgelopen. U stelde tijdens het gehoor dat u geheugenproblemen had. Hoewel u

stelde dat u geheugenproblemen had, blijkt uit het verloop van het gehoor nergens dat u niet in staat was om het gehoor te doen op het CGVS en op de vragen te antwoorden. U legde ook geen enkel document neer waaruit uw beweerde geheugenproblemen zouden blijken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij door de bomaanslag geheugenproblemen heeft en zich daardoor niet alle elementen van zijn asielaanvraag (ook belangrijke datums) kan herinneren. Hij voegt aan zijn verzoekschrift een geneeskundig getuigschrift toe. Verder stelt hij dat zijn voornaam 'Ahmad' is en zijn familienaam 'Faheem', zoals blijkt uit de identiteitskaart die hij op het Commissariaat-generaal heeft voorgelegd. Verder voegt verzoeker aan zijn verzoekschrift vier lijsten toe van de slachtoffers van de bomaanslag. Op deze lijsten komt zijn naam, Faheem, voor. Hij legt ook een stuk neer dat zijn opname in het ziekenhuis bewijst. Tot slot stelt verzoeker dat de motivering over zijn reisweg geen deugdelijk motief is om hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.2. De Raad sluit zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing. De argumenten die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt, weerleggen deze motieven immers niet, net zomin als de neergelegde stukken. Reeds in de bestreden beslissing is met betrekking tot verzoekers beweerde geheugenproblemen opgemerkt dat uit het verloop van het gehoor op het Commissariaat-generaal nergens blijkt dat verzoeker niet in staat was om op de vragen te antwoorden. Bovendien legde verzoeker gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest neer waaruit zijn problematische psychologische toestand zou kunnen worden afgeleid. Uit het door verzoeker bij voorliggend verzoekschrift bijgevoegde medische attest blijkt enkel dat verzoeker in het ziekenhuis een onderzoek heeft moeten ondergaan, zonder dat er verder informatie over verzoekers medische toestand wordt gegeven. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat zijn beweerde geheugenproblemen een verklaring kunnen zijn voor het feit dat hij de juiste datum van de aanslag en de data aangaande zijn onderduikplaatsen, hoofdbestanddelen van zijn asielrelaas, niet zou hebben kunnen geven. Verder toont verzoeker niet aan dat zijn voornaam 'Ahmad' is en zijn familienaam 'Faheem'. Zijn identiteitskaart is immers niet voorzien van een vertaling. Bovendien blijkt uit de vragenlijst van 21 januari 2010 dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zijn voornaam 'Faheem Ahmad' is en zijn achternaam 'Afridi'. Verzoeker heeft deze verklaring ondertekend nadat ze in het Pashtu aan hem werd voorgelezen, zodat ervan uit mag worden gegaan dat verzoeker dit zo heeft verklaard. Voorts moet worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij de lijsten van de slachtoffers van die aanslag en een attest dat zijn ziekenhuisopname, niet eerder in de administratieve procedure had kunnen neergeleggen, hoewel dit op straffe van nietigheid is voorschreven in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet wanneer er nieuwe gegevens worden ingeroepen. Verzoeker biedt hiervoor geen enkele verklaring in voorliggend verzoekschrift. Verzoekers asielaanvraag dateert immers reeds van 22 december 2009, de hierboven aangehaalde aanslag vond plaats op 3 maart 2008 en het attest van zijn ziekenhuisopname na deze aanslag is uitgereikt op 2 maart 2008. De lijsten en het bewijs van de ziekenhuisopname zijn hoe dan ook fotokopieën. Aan fotokopieën hecht de Raad geen bewijswaarde aangezien ze eenvoudig door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn. De door verzoeker neergelegde stavingsstukken tonen bijgevolg geenszins aan dat verzoeker daadwerkelijk betrokken was bij de aanslag op 3 maart 2008 op een bijeenkomst van de 'Peace Jirga'.

Voor zover verzoeker de motieven omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid over zijn reisweg, tracht te betwisten door louter zijn verklaringen te herhalen en te stellen dat dergelijke vaststelling geen deugdelijk motief is om hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, dient erop gewezen dat van iemand die reist met valse of vervalste documenten redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij perfect op de hoogte is van een aantal essentiële gegevens in het paspoort, zoals de geboortedatum en het feit of het paspoort een visum bevatte, teneinde bij een controle bij vertrek of bij aankomst in de luchthaven te verhinderen dat hij onmiddellijk door de mand valt. Bovendien is in de bestreden beslissing nog bijkomend aangehaald dat het feit dat verzoeker gedurende de hele reis zijn eigen identiteitskaart bij zich droeg, terecht hoogst opmerkelijk is gezien het aanzienlijke risico om hiermee betrapt te worden tijdens een controle.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER